

Predmet: Čuška/Qyshk (Toplica Miladinović i dr.)
Broj predmeta : K.Po2 48/2010

Glavni pretres: 22.02.2011.

Izveštaj: Nataša Kandić, Mustafa Radoniqi i Slavica Jovanović, punomoćnici oštećenih

Saslušanje svedoka Miladina Milojevića

Od 1978. do 1999. godine bio je šef Odseka za suzbijanje opšteg kriminaliteta SUP-a Peć/Pejë. Za ubistvo četrdesetak Albanaca u Čuškoj/Qyshk 14.05.1999. godine saznao je pre par godina, iz sredstava javnog informisanja, a u vezi sa ovim suđenjem. U kritičnom periodu u Čuškoj/Qyshk nije vršio uviđaj, niti je od bilo koga dobio nalog da to radi. Ne zna da li je bilo ko iz SUP-a Peć/Pejë pokušavao vršenje uviđaja u tom selu. Od optuženih poznaje Srećka Popovića, Zvonimira Cvetkovića i Radoslava Brnovića.

Pitanja zamenika tužioca

Za vreme rata vršili su uviđaje u slučajevima prijave poginulih od bombardovanja NATO avijacije ili od oružanih aktivnosti OVK. O značajnijim dešavanjima sačinjavao je službenu belešku i dostavljao arhivi, koja je informaciju dalje dostavljala nadležnom tužiocu ili sudu. Tokom rata u SUP-u nije bilo moguće registrovati vozilo, a nije mu poznato da li su radili servisi za tehnički pregled vozila. Viđao je da vojnici koriste vozila sa vojnim i civilnim tablicama, kao i vozila bez tablica. Nije mu poznat dokument *Informacija o negativnim pojavama i ponašanjima pripadnika vojske na teritoriji grada Peći/Pejë*. Na predočavanje dokumenta SUP Peć/Pejë koji je upućen Štabu MUP-a u Prištini/Prishtinë i Tomi Blagojeviću, svedok kaže da je isti sačinjen na osnovu službenih beleški zaposlenih u SUP-u.

Pitanja branilaca optuženih

U vezi sa svakim događajem koji je zahtevao izlazak službe na lice mesta, obaveštavao je tužioca i istražnog sudiju. Od načelnika SUP-a Borislava Vlahovića nije dobio nalog za vršenje uviđaja u selu Čuška/Qyshk. Poznavao je Nebojšu Minića-Mrtvog, koji je pre rata vršio teške krađe a tokom rata se ponašao veoma osiono i nije uvažavao ničija naređenja. Za vreme bombardovanja, Nebojšu Minića viđao je u vojnoj uniformi. Ubistvo 42 civila albanske nacionalnosti je događaj za koji bi on trebalo da zna, u kom slučaju bi načinio službenu belešku.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Sa Nebojšom Minićem nikada nije lično kontaktirao. Na pitanje punomoćnice oštećenih Slavice Jovanović, svedok je rekao da je nakon početka bombardovanja stanovništvo albanske nacionalnosti masovno i organizovano odlazilo iz grada, ali da policija ni na koji način nije pratila njihovo kretanje. SUP je izveštavan o događaju, a ne o izvršiocima, tako da nisu znali da li su neko ubistvo izvršili pripadnici srpskih oružanih snaga. Nije mu poznato da je postojala podela nadležnosti između policije i vojske, niti da je postojala naredba da policija ne obilazi teren pod kontrolom vojske.

Pitanja predsednice veća

U vreme rata u okolini Peći/Pejë nije funkcionisala mreža za mobilne telefone. Šakal je bio pozivni znak za radio-komunikaciju vojne jedinice u čijem sastavu su bili Nebojša Minić-Mrtvi i optuženi Srećko Popović. U tom periodu, sve paravojne jedinice delovale su u sastavu VJ.

Saslušanje svedoka Milička Jankovića

Tokom bombardovanja i rata na Kosovu, bio je komandant Oklopnog bataljona 125. motorizovane brigade VJ, koji je bio angažovan na odbrani granice sa Albanijom. U gradu Peći/Pejë i okolini, bilo je očigledno da vlada anarhija, da se dešavaju ubistva, paljevine i pljačke imovine, a da policija takva ponašanja uopšte ne sprečava.

Komandant Vojnog odseka u Peći/Pejë i 125. motorizovane brigade bio je potpukovnik Duško Antić. On je tu dužnost veoma loše obavljao, te je komanda vojskom faktički bila prepuštena komandantima odreda.

Pitanja zamenika tužioca

Paljevine i druga krivična dela koja su izvršavali pripadnici vojske u Peći/Pejë prvenstveno su posledica lošeg rada potpukovnika Duška Antića i optuženog Toplice Miladinovića, kao komandanta odreda na čijem terenu se to dešavalo. Neposredne ingerencije nad VTO imao je komandant brigade Dragan Živanović. Nije mu poznato da su u sastavu VTO bili angažovani dobrovoljci. Poslove oduzimanja motornih vozila od civila i njihovo angažovanje za potrebe vojske izvršavao je VTO. Oduzeto vozilo označavano je posebnom vojnom oznakom na prednjem staklu. Izraz *čišćenje terena* je žargonski vojnički izraz i označava pretragu i proveru da li su sa određenog terena uklonjene sve neprijateljske snage.

VTO je bio dužan da tokom rata na Kosovu vodi ratni dnevnik u koji se upisuju podaci o primljenim naredbama, načinu izvršenja, utrošku municije, pogibiji vojnika, naredbama izdatim od strane komandanta odreda i sl. Upis podataka uobičajeno vrši načelnik za pozadinu, a verifikaciju unetih podataka vrši komandant odreda ili njegov zamenik.

Nakon predočavanja dokaza dobijenog od Vojne službe bezbednosti pod nazivom *Ratni dnevnik 177. VTO*, svedok je rekao da taj dokument ne odgovara formi u kojoj se po pravilu vodi ratni dnevnik. Obrazac ratnog dnevnika je zakonom propisan, sadrži obavezne elemente i štampa ga vojna štamparija. Ratni dnevnik može biti vođen na način kao u navedenom dokazu, samo u slučaju da je vojna jedinica bila odsečena od komande i drugih jedinica ili da iz drugih razloga nije mogla da dobije original obrasca ratnog dnevnika. Potpis na prezentovanom dokumentu jeste potpis potpukovnika Duška Antića.

Pitanja branilaca optuženih

Izmeštanje VTO iz kasarne u privatne objekte izvršeno je odmah po početku bombardovanja. Mobilizacija rezervnog sastava vojske izvršena je par dana pre početka bombardovanja. Naoružavanje mobilisanih vojnika i dobrovoljaca, kao i sve ostalo u vezi sa tim, moglo je da se uradi u skladu sa propisima. Za obavljanje istražnih radnji u slučaju izvršenja krivičnog dela od strane pripadnika vojske nadležan je načelnik bezbednosti, koji je bio obavezan da o svim saznanjima izveštava komandanta odreda odnosno brigade.

Nakon početka bombardovanja, video je veliki broj albanskih civila koji su se kretali u pravcu linije Peć/Pejë - Dečani/Deçane - Đakovica/Gjakovë.

Pitanja punomoćnika oštećenih

Na pitanje punomoćnika oštećenih Mustafe Radniqi, svedok je odgovorio da se sedište njegove komande nalazilo na području sela Donji Istinić/Isnqi i Poshtëm i Pobrđe/Pobërgjë, a mesto komande je, zbog bombardovanja, premeštano svakih 8-12 časova. Najveće i najjače snage OVK nalazile su se na području sela Jablanica/Jabllanicë, u opštini Dečani/Deçane. Punomoćnik je ukazao da pečat na dokumentu pod nazivom *Ratni dnevnik 177. VTO*, predstavlja overu kopije tog dokumenta. Na pitanje punomoćnice oštećenih Slavice Jovanović, svedok je rekao da je optuženi Toplica Miladinović u Peć/Pejë prekomandovan najmanje dve godine pre početka rata. Neizvršavanje obaveze vođenja ratnog dnevnika predstavlja kršenje vojne discipline. Pljačke, paljevine, kao i drugi oblici nediscipline vojnika, bile su tema na jednom od sastanaka kolegijuma, na kojem je general Živanović izdao naređenje da se takva ponašanja spreče. Nije mu poznato da su pripadnici 177. VTO, po naređenju optuženog Miladinovića, bili obeleženi belim trakama, koje su nosili oko rukava uniforme. Ne zna da je Nebojša Minić u martu 1999. godine primljen u sastav 177. VTO Peć/Pejë. U maju 1999. godine nije imao informaciju da se na području sela Čuška/Qyshk nalaze snage OVK pod komandom Agima Çekua.

Pitanja predsednice veća

Nije imao saznanja da su pripadnici vojske od Albanaca oduzimali motorna vozila, a da ista nisu dobila odgovarajuće vojne oznake. Nikada nije video naredbu o proveravanju prisustva paravojnih formacija, potpisanu od strane Dragoljuba Ojdanića, dok sličnu naredbu koju je potpisao Nebojša Pavković, jeste. Oružje je po potrebi, kao i po naredbi i odobrenju komandanta brigade, dodeljivao komandant VTO.

Fond za humanitarne potrebe